RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 78.390/3
van 4 december 2025

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de toekenning van een subsidie aan een organisatie die aan burgers evidencebased gezondheidsinformatie verschaft’

‡LW-AEMZMEDDE-HIDJAVT‡

Op 28 oktober 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 4 december 2025, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de toekenning van een subsidie aan een organisatie die aan burgers evidencebased gezondheidsinformatie verschaft’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 27 november 2025. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 4 december 2025.

*

‡LW-AEMZMEDDE-HIDJAVT‡

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Luidens artikel 22/1 van het decreet van 26 april 2019 'betreffende de organisatie van de eerstelijnszorg, de regionale zorgplatformen en de ondersteuning van de eerstelijnszorgaanbieders' kan de Vlaamse Regering binnen de perken van de begrotingskredieten een subsidie verlenen aan organisaties die aan burgers *evidencebased* gezondheidsinformatie verschaffen en kan ze in voorkomend geval de nadere regels bepalen voor de subsidie, met inbegrip van het subsidiebedrag, de subsidieperiode, de subsidievoorwaarden, de toekenningsprocedure en de wijze waarop toezicht wordt gehouden op de besteding van de subsidie. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot de uitvoering van deze bepaling.

Het ontwerp bepaalt dat de secretaris-generaal van het Departement Zorg (hierna: de secretaris-generaal) in uitvoering van een meerjarenplan van vijf jaar jaarlijks een subsidie kan toekennen van maximaal 300.000 euro aan een organisatie om *evidencebased* gezondheidsinformatie te verstrekken aan burgers (artikel 2, eerste en tweede lid, van het ontwerp). De te subsidiëren personeelskosten worden vastgesteld op 80% van de subsidie en worden geïndexeerd (artikel 2, derde lid). De subsidie kan op elk moment, na overleg met de organisatie in kwestie, worden gewijzigd (artikel 2, vierde lid). Er wordt bepaald voor welke kosten en activiteiten de subsidie wel of niet kan worden toegekend en aangewend (artikel 3).

De subsidie wordt toegekend op basis van een oproep. Bij de aanvraag moet onder meer een meerjarenplan worden ingediend, waarvan de inhoud en de doelstellingen worden bepaald. Tevens wordt bepaald aan de hand van welke criteria die doelstellingen worden beoordeeld en wordt de Vlaamse minister, bevoegd voor de gezondheids- en woonzorg (hierna: de minister) gemachtigd om nadere regels te bepalen over de oproep, de subsidieaanvragen en het meerjarenplan (artikel 4). De beoordelingscriteria aan de hand waarvan het meerjarenplan wordt getoetst, alsook hun gewicht, worden bepaald en de minister wordt gemachtigd om de nadere regels te bepalen voor de toepassing van die beoordelingscriteria (artikel 5). De ontvankelijkheidsvoorwaarden worden geregeld, alsook de procedure voor de goedkeuring van de meerjarenplannen, en de minister wordt gemachtigd om nadere regels te bepalen voor de beoordeling van de subsidieaanvragen (artikel 6). Na de goedkeuring van het meerjarenplan wordt met de begunstigde van de subsidie een overeenkomst gesloten, waarvan de duurtijd en de inhoud worden bepaald (artikel 7).

De begunstigde van de subsidie dient jaarlijks een jaarplan in voor het volgende werkjaar, waarvan de inhoud wordt bepaald en de beoordeling en de goedkeuring worden geregeld. De minister wordt gemachtigd om nadere regels te bepalen over dat jaarplan (artikel 8). De aanvraag en de goedkeuring van tussentijdse wijzigingen van het meerjarenplan worden geregeld, evenals de delegatie aan de secretaris-generaal belast met de leiding van het Departement Zorg voor het regelen van bepaalde aspecten van dergelijke wijzigingen (artikel 9). De subsidie wordt uitbetaald in schijven (artikel 10). De reservevorming aan de hand van de subsidie wordt nader geregeld (artikel 11), alsook de verslaglegging over de aanwending van de subsidie, met inbegrip van de toerekening van de kosten aan de verschillende activiteitencentra en de mogelijkheid van gedeeltelijke terugvordering van de subsidie bij laattijdigheid van het verslag (artikel 12). Ook het tussentijds opvolgingsoverleg met de administratie (artikel 13), de erkenning en het engagement

‡LW-AEMZMEDDE-HIDJAVT‡

inzake het gebruik van het Nederlands (artikel 14) en de publieke vermelding van de steun van de Vlaamse overheid (artikel 15) worden geregeld.

Er wordt voorzien in een overgangsregeling met aangepaste subsidiebedragen, termijnen en periodes voor 2026 en er wordt voorzien in de evaluatie van het te nemen besluit in 2030 (artikel 16).

RECHTSGROND

2. Het ontwerp vindt rechtsgrond in het in de rubriek 'Rechtsgrond' in de aanhef vermelde artikel 22/1 van het decreet van 26 april 2019.[1]

VORMVEREISTEN

3. Op de vraag of het ontwerp werd aangemeld bij de Europese Commissie als mogelijke staatssteun overeenkomstig artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, verklaarde de gemachtigde het volgende:

> "Een aanmelding bij de Europese Commissie is niet nodig. Het Departement kwalificeert de betrokken activiteit als niet-economisch. Ten gevolge daarvan vallen ze niet onder de Europese staatssteunregels. Mocht er in de toekomst echter een herkwalificatie van deze diensten zich opdringen, dan zal deze subsidieregelgeving in overeenstemming gebracht met de vereisten eigen aan de Europese staatssteunregels."

De ontworpen subsidies hebben betrekking op organisaties die aan burgers *evidencebased* gezondheidsinformatie verschaffen, waarvan niet kan worden uitgesloten dat het in bepaalde gevallen gaat over economische activiteiten. In dat geval is een aanmelding bij de Europese Commissie vereist, tenzij wanneer een beroep kan worden gedaan op een vrijstellingsregeling[2] en aan alle voorwaarden van die vrijstellingsregeling voldaan is.[3]

---

[1] Dat geldt ook voor de bepalingen in verband met de reservevorming aan de hand van de subsidie, die kunnen worden beschouwd als "nadere regels voor de subsidie" in de zin van die decretale bepaling.

[2] Bv. verordening (EU) nr. 360/2012 van de Commissie van 25 april 2012 'betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun verleend aan diensten van algemeen economisch belang verrichtende ondernemingen', verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 'betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun' en het besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 'betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen'.

[3] Adv.RvS 73.782/3 van 18 juli 2023 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 1 december 2023 'houdende diverse bepalingen over het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin', *Parl.St.* Vl.Parl. 2023-24, nr. 1822/1, 91, opmerking 2.

‡LW-AEMZMEDDE-HIDJAVT‡

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. De artikelen 4, § 5, 5, tweede lid, 6, § 3, en 8, vierde lid, van het ontwerp verlenen een delegatie van regelgevende bevoegdheid aan de minister.

Zoals de Raad van State in het verleden reeds meermaals heeft opgemerkt, kan het toekennen van een verordenende bevoegdheid door de Vlaamse Regering aan een van haar leden, enkel toelaatbaar worden geacht in zoverre die delegatie slechts regels van bijkomstige aard of van beperkt belang betreft.

De gemachtigde betoogde dat de delegaties effectief daartoe beperkt zijn:

"[*wat betreft de delegatie in artikel 4, § 5, van het ontwerp*]

We zijn ons hiervan bewust en deze delegatie is ook in die zin bedoeld en we zullen bij de uitwerking van het MB daar dan ook rekening mee houden.

[*wat betreft de delegatie in artikel 5, tweede lid, van het ontwerp*]

De delegatie aan de minister heeft tot doel om de toepassing van de beoordelingscriteria van het meerjarenplan uit het eerste lid van artikel 5 te verfijnen. Het gaat hierbij om bijkomstige of detailmatige aangelegenheden. De minister kan via nadere regels verduidelijken hoe deze criteria verder verfijnd worden. Dit gaat dat specifiek over het vastleggen van subcriteria en de wegingen binnen deze criteria. Dit wegingspercentage wordt meegenomen in de projectoproep.

[*wat betreft de delegatie in artikel 6, § 3, van het ontwerp*]

De Vlaamse overheid is zich hiervan bewust. De delegatie is in die zin opgevat en bij de uitwerking zal hiermee rekening worden gehouden.

[*wat betreft de delegatie in artikel 8, vierde lid, van het ontwerp*]

De delegatie aan de minister in het vierde lid is bedoeld om nadere regels te kunnen bepalen die betrekking hebben op bijkomstige of detailmatige aspecten van het jaarplan, zoals vormvereisten, indieningswijze of technische modaliteiten. Bij de uitwerking zal hiermee rekening worden gehouden."

De "nadere regels" die de minister kan vaststellen met betrekking tot elk van de in de ontworpen delegaties vermelde aangelegenheden, zijn niet voldoende bepaald om te kunnen aannemen dat het telkens gaat om regels van bijkomstige aard of van beperkt belang. Het volstaat ook niet om te verklaren dat de concrete uitvoering ervan in die mate beperkt zal blijven. De ontworpen delegaties moeten worden geconcretiseerd en gepreciseerd (zoals met de elementen die de gemachtigde aangaf voor de artikelen 5, tweede lid, en 8, vierde lid, van het ontwerp), zodat voor elk van de vier ontworpen delegaties blijkt dat effectief enkel regels van bijkomstige aard of van beperkt belang door de minister kunnen worden vastgesteld.

5. Er is in het ontwerp geen coherente regeling van de wijze waarop de individuele beslissingen worden genomen met betrekking tot de ontworpen subsidies.

De minister wordt uitdrukkelijk gemachtigd om het meerjarenplan, ingediend bij de subsidieaanvraag, goed te keuren (artikel 6, § 2, van het ontwerp), om een overeenkomst af te sluiten met de organisatie (artikel 7, eerste lid), om het jaarplan goed te keuren (artikel 8, derde lid)

‡LW-AEMZMEDDE-HIDJAVT‡

en het meerjarenplan te wijzigen (artikel 9, § 1, tweede lid), maar er wordt niet bepaald wie beslist over de toekenning van de subsidies voor de looptijd van het meerjarenplan (vijf jaar). Indien hetzij de goedkeuring van het meerjarenplan, hetzij het sluiten van de overeenkomst ook de toekenningsbeslissing van de subsidie inhoudt, zou dat beter met zoveel woorden worden bepaald, zodat duidelijk is dat de minister daarover beslist.[4]

Evenmin wordt bepaald wie instaat voor de beoordeling van het meerjarenplan en de toekenning van de scores (zie de artikelen 4 en 5 van het ontwerp).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

6. In artikel 2, eerste lid, van het ontwerp kan beter gewag worden gemaakt van "een meerjarenplan van vijf jaar *als vermeld in artikel 4*", omdat anders de indruk zou kunnen ontstaan dat een meerjarenplan wordt bedoeld dat uitgaat van de Vlaamse overheid, veeleer dan van de subsidieaanvrager.

7. Het is overbodig om in artikel 2, eerste lid, van het ontwerp na het bedrag in cijfers van de subsidie ook nog eens het bedrag ervan in letters te vermelden.

8. Volgens artikel 2, derde lid, van het ontwerp worden de te indexeren personeelskosten vastgesteld op 80% van het subsidiebedrag, vermeld in het eerste lid. Op de vraag wat daarmee precies wordt bedoeld, antwoordde de gemachtigde als volgt:

> "De eerste zin van het derde lid heeft betrekking op de wijze waarop de indexering van de subsidie wordt berekend. Concreet wordt daarbij uitgegaan van een verhouding waarbij 80% van het subsidiebedrag geacht wordt personeelsgerelateerd te zijn. Dit betekent echter niet dat de subsidieontvanger verplicht is om effectief 80% van de middelen aan personeelskosten te besteden. De bepaling heeft dus geen betrekking op de feitelijke aanwending van de middelen door de begunstigde, maar dient louter als rekenkundige parameter voor de toepassing van de index. De begunstigde behoudt de vrijheid om de toegekende middelen in te zetten in functie van de noden van de opdracht, binnen de grenzen van de subsidievoorwaarden."

Als het de bedoeling is om slechts 80% van het subsidiebedrag te indexeren, ongeacht hoeveel van dat bedrag wordt besteed aan personeelskosten, kan dat beter met zoveel woorden worden bepaald.

9. In artikel 2, derde lid, van het ontwerp moet worden verduidelijkt of men de gezondheidsindex bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 24 december 1993 'tot uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen'

[4] Uiteraard moet een dergelijke toekenningsbeslissing worden onderscheiden van de beslissing van de secretaris-generaal om de jaarlijkse subsidie toe te kennen (artikel 2, eerste lid, van het ontwerp).

‡LW-AEMZMEDDE-HIDJAVT‡

bedoelt, dan wel de afgevlakte gezondheidsindex bedoeld in artikel 2, § 2, van hetzelfde koninklijk besluit.

Bovendien moet de verwijzing naar de wet van 1 maart 1977 ‘houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld’ worden weggelaten, omdat die verwijzing de indruk wekt dat tegelijkertijd de index der consumptieprijzen zou moeten worden gevolgd, wat niet mogelijk is en allicht ook niet de bedoeling is.

Artikel 4

10. Overeenkomstig artikel 4, § 2, 9°, van het ontwerp omvat het meerjarenplan onder meer “de begroting voor de volledige periode van het meerjarenplan waarbij aan [de] ontvangstenzijde enkel de in dit besluit voorziene subsidie kan worden opgenomen”. Op de vraag of met die bepaling wordt bedoeld dat die begroting enkel betrekking heeft op de activiteiten die worden gesubsidieerd met de in het ontwerp geregelde subsidie en, bijgevolg, dat die begroting slechts op een deel van de activiteiten van de organisatie betrekking heeft indien die organisatie ook nog andere activiteiten verricht, antwoordde de gemachtigde bevestigend. Er kan dan beter duidelijkheidshalve worden bepaald dat een begroting moet worden opgenomen in het meerjarenplan, die betrekking heeft op de activiteiten die verricht worden met de subsidie bedoeld in het te nemen besluit, waarbij aan de ontvangstenzijde enkel die subsidie kan worden opgenomen.

11. In artikel 4, § 3, 2°, van het ontwerp wordt als een van de doelstellingen van de organisatie volgens het meerjarenplan vermeld: “ze geeft publieke duiding bij berichtgeving over gezondheid (…)”. Op de vraag wat daarmee precies wordt bedoeld, antwoordde de gemachtigde als volgt:

> “Dit betekent doorgaans dat de op een toegankelijke manier uitleg of context geeft bij gezondheidsgerelateerde berichtgeving die in de media of op sociale media verschijnt. Dit kan zowel:
>
> - Reactief zijn: bijvoorbeeld wanneer er een nieuwsbericht of discussie opduikt over een gezondheidsrisico, vaccinatie, ziekenhuisbeleid, enz. en de organisatie daarop reageert met een toelichting of correctie;
>
> - Proactief zijn: bijvoorbeeld wanneer de organisatie zelf een thema oppikt dat leeft in de samenleving of media en daarover duiding geeft nog vóór het breed wordt opgepikt.
>
> Het gaat dus inderdaad vaak om commentaar of uitleg bij bestaande berichtgeving, maar het kan ook gaan om het zelf aanbrengen van duiding bij een thema dat (nog) niet breed in de media zit, maar waarvan het Departement Zorg of de organisatie inschat dat het belangrijk is om er helder over te communiceren.”

In het licht van deze uitleg kan in de ontworpen bepaling beter gewag worden gemaakt van “publieke duiding over gezondheid” dan van “publieke duiding bij berichtgeving over gezondheid”.

‡LW-AEMZMEDDE-HIDJAVT‡

12. In artikel 4, § 3, 6°, van het ontwerp wordt als een van de doelstellingen van de organisatie volgens het meerjarenplan vermeld: “ze zet in op de uitbouw van een structurele samenwerking met relevante partners, zoals zorgvoorzieningen, koepelorganisaties van zorgverleners en zorgvoorzieningen, zorgkassen, ziekenfondsen, gebruikersverenigingen, experten en expertisecentra”. Op de vraag wat wordt bedoeld met de uitdrukking *inzetten op*, antwoordde de gemachtigde als volgt:

> “In §3, 6°, betekent de uitdrukking ‘zet in op’ dat de organisatie actief werk maakt van of prioriteit geeft aan het realiseren van een bepaalde doelstelling — in dit geval: ‘de uitbouw van een structurele samenwerking met relevante partners’.
>
> Het gaat dus niet om een vrijblijvende intentie, maar om een duidelijke opdracht: de organisatie moet initiatieven nemen, partnerschappen aangaan en onderhouden en structureel samenwerken met actoren zoals zorgvoorzieningen, koepelorganisaties, zorgkassen, ziekenfondsen, gebruikersverenigingen, experten, enzovoort.”

De door de gemachtigde geschetste bedoeling zou beter uit de verf komen door te schrijven “ze werkt op structurele wijze samen met relevante partners (…)”.

Artikel 6

13. In artikel 6, § 1, 1°, van het ontwerp moet worden verwezen naar artikel 4, § 1 (niet: eerste lid), van het ontwerp.

Artikel 7

14. In artikel 7, derde lid, 3°, van het ontwerp wordt gewag gemaakt van de “afstemming” tussen de begunstigde van de subsidie, het Departement Zorg en de minister over het duiden of verspreiden van gezondheidsinformatie. Op de vraag wat met die afstemming wordt bedoeld, antwoordde de gemachtigde als volgt:

> “Met ‘afstemming’ wordt bedoeld dat in de overeenkomst zal worden bepaald op welke wijze communicatie verloopt, hoe afspraken en procedures worden georganiseerd en hoe samenwerking wordt gestructureerd.”

Dit kan beter worden verduidelijkt.

15. Volgens de gemachtigde wordt met de term “gezondheidsinformatie” in dezelfde ontworpen bepaling de gezondheidsinformatie bedoeld als vermeld in artikel 22/1 van het decreet van 26 april 2019 en in artikel 2, eerste lid, van het ontwerp. Er kan dan ook beter naar deze laatste bepaling worden verwezen.

Artikel 10

16. In artikel 10, 3°, van het ontwerp moet worden verwezen naar het financieel en inhoudelijk eindverslag, vermeld in artikel 12 (niet: 11) van het ontwerp.

‡LW-AEMZMEDDE-HIDJAVT‡

Artikel 11

17. In artikel 11 van het ontwerp wordt gewag gemaakt van “onbestemde reserves”. Op de vraag wat daarmee wordt bedoeld, antwoordde de gemachtigde als volgt:

> “De mogelijkheid tot reservevorming wordt afhankelijk gemaakt van de grootteorde aan onbestemde, vrij beschikbare middelen zoals gerapporteerd in de laatst goedgekeurde jaarrekening, ongeacht of deze middelen met eerdere Vlaamse subsidies of uit andere bronnen werden opgebouwd. Het betreft de bedragen gerapporteerd onder MAR-code 14 (overgedragen winst) en 133 (beschikbare reserves) voor zover het geen bestemd fonds betreft. Daarmee worden o.a. ook de wettelijke reserves (130), andere onbeschikbare reserves (131) en de belastingvrije reserves (132) niet weerhouden.”

De MAR-codes waaraan de gemachtigde refereert betreffen de codes vermeld in bijlage 1 bij het koninklijk besluit van 21 oktober 2018 ‘tot uitvoering van de artikelen III.82 tot en met III.95 van het wetboek van Economisch recht’. In de ontworpen bepaling moet de term “onbestemde reserves” worden gepreciseerd in het licht van de relevante codes in die bijlage. Bovendien moet dat ook afzonderlijk gebeuren voor verenigingen en stichtingen in het licht van de voor hen relevante codes in bijlage 3 bij hetzelfde besluit.

18.1. Artikel 11, § 1, van het ontwerp bepaalt dat indien uit de bij de subsidieaanvraag meegestuurde jaarrekening blijkt dat de opdrachtnemer over onbestemde reserves beschikt die hoger liggen dan 50% van het in dit besluit opgenomen subsidiebedrag (lees: 150.000 euro), reservevorming ten laste van deze subsidie wordt uitgesloten. Op de vraag of bij overschrijding van die drempel van 150.000 euro in het geheel geen reservevorming mogelijk is en of dat niet in strijd is met artikel 75, tweede lid, van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019, dat het aanleggen van een reserve mogelijk maakt als de subsidieontvanger een kostenraming voor de gesubsidieerde activiteit heeft voorgelegd en voor zover de subsidie de subsidiabele kosten overtreft, antwoordde de gemachtigde als volgt:

> “Als de begunstigde over onbestemde reserves beschikt die hoger liggen dan 150.000 euro, wordt reservevorming niet toegestaan. Daarnaast gelden de generieke regels over de opbouw en het aanhouden van reserves, vermeldt in artikel 72 van BVCO.
>
> Deze regeling is niet in tegenspraak met artikel 75, tweede lid van de VCO. Het vijfde lid van dat artikel bepaalt nl. dat de Vlaamse Regering de verdere regels bepaalt.”

In de ontworpen bepaling wordt duidelijkheidshalve in plaats van “50% van het in dit besluit opgenomen subsidiebedrag” beter geschreven “150.000 euro”.

18.2. Artikel 11, § 2, van het ontwerp bepaalt dat indien de onbestemde reserves tijdens de duurtijd van de opdracht onder deze drempel (namelijk 150.000 euro) zakken, vanaf het eerstvolgende werkingsjaar artikel 72 van het Besluit Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 17 mei 2019 van toepassing is. De gemachtigde verduidelijkte die bepaling als volgt:

> “Als de begunstigde in de laatst goedgekeurde jaarrekening over onbestemde reserves beschikt die gelijk zijn aan of lager liggen dan 150.000 euro, wordt reservevorming toegestaan conform de generieke regel opgenomen in artikel 72 van BVCO.”

‡LW-AEMZMEDDE-HIDJAVT‡

In de ontworpen bepaling wordt duidelijkheidshalve in plaats van “deze drempel” beter geschreven “150.000 euro”.

18.3. Artikel 11, § 3, van het ontwerp bepaalt dat “[i]n alle andere gevallen” artikel 72 van het Besluit Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 17 mei 2019 van toepassing is. Op de vraag wanneer deze bepaling toepassing vindt, antwoordde de gemachtigde als volgt:

> “Als de begunstigde gedurende de subsidiabele periode te allen tijde over onbestemde reserves beschikt die gelijk zijn aan of lager liggen dan 150.000 euro.”

Dit kan beter met zoveel woorden worden geschreven.

18.4. Wat betreft ten slotte de verhouding van artikel 11 van het ontwerp tot artikel 75, tweede lid, van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019, moet worden opgemerkt dat in zoverre de ontworpen regeling ertoe zou leiden dat de reservevorming hoe dan ook is uitgesloten wanneer de onbestemde reserves hoger liggen dan 150.000 euro, ook wanneer de subsidieontvanger een kostenraming voor de gesubsidieerde activiteit heeft voorgelegd, ze niet verenigbaar lijkt te zijn met die decretale bepaling. De omstandigheid dat de Vlaamse Regering bij artikel 75, vijfde lid, wordt gemachtigd om regels vast te stellen voor de reservevorming, betekent immers niet dat ze kan ingaan tegen het voormelde tweede lid.

Daar komt nog bij dat door de ontworpen regeling een verschillende behandeling in het leven wordt geroepen tussen subsidieontvangers, in zoverre *in het geheel geen* reservevorming wordt toegelaten indien de onbestemde reserves (met andere woorden, het niet bestede deel van de subsidies) het bedrag van 150.000 euro overschrijden. De Raad van State ziet niet dadelijk een verantwoording voor die verschillende behandeling in het licht van het gelijkheidsbeginsel. Als het daarentegen de bedoeling is om in dat geval de reservevorming wel toe te laten voor het gedeelte tot 150.000 euro, moet dat met zoveel woorden worden bepaald.

De ontworpen regeling moet dan ook grondig worden heroverwogen in het licht van het voorgaande.

Artikel 12

19. In artikel 12, § 3, 1°, van het ontwerp wordt gewag gemaakt van “de jaarrekening van de organisatie, zoals goedgekeurd door de algemene vergadering”. De gemachtigde beaamde dat beter “het bevoegde orgaan van de rechtspersoon” wordt geschreven omdat stichtingen geen algemene vergadering hebben en publiekrechtelijke rechtspersonen en rechtspersonen naar buitenlands recht niet noodzakelijk een algemene vergadering hebben.

20. In artikel 12, § 3, 3°, van het ontwerp wordt verwezen naar “de 73-rekening”. Volgens de gemachtigde is dit een onderdeel van de resultatenrekening en omvat ze de inkomsten uit lidgelden, schenkingen, legaten en subsidies. Het is raadzaam om dit beknopt te verduidelijken in de ontworpen bepaling of eventueel een definitie op te nemen in artikel 1 van het ontwerp.

‡LW-AEMZMEDDE-HIDJAVT‡

21. De term “activiteitencentra” in artikel 12, § 4, van het ontwerp, werd door de gemachtigde als volgt toegelicht:

> “Met de term ‘activiteitencentra’ zoals gebruikt in §4 van het ontwerpbesluit wordt verwezen naar een boekhoudkundig en rapporteringsmatig concept dat in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 betreffende de boekhouding en het financieel verslag in bepaalde sectoren van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin werd gedefinieerd. Volgens dat besluit wordt onder een activiteitencentrum verstaan: ‘Elke entiteit die als dusdanig erkend of gesubsidieerd is en elke activiteit waarvoor aan de overheid een afzonderlijk financieel verslag moet worden bezorgd.’
>
> In de context van het ontwerpbesluit betekent dit dat een organisatie die meerdere gesubsidieerde werkingen op projecten uitvoert, deze afzonderlijk moet kunnen identificeren en rapporteren. Elke activiteitencentrum vormt een afgebakende eenheid waarvoor:
>
> 1. Een aparte begroting kan worden opgesteld;
>
> 2. Afzonderlijke kosten en opbrengsten worden geboekt;
>
> Het gebruik van activiteitencentra draagt bij aan de transparantie van de financiële rapportering en is een instrument dat de administratie in staat stelt om gericht toezicht uit te oefenen op de uitvoering van de subsidiebepaling.”

Ook hier kan een nadere omschrijving of een definitie nuttig zijn.

Artikel 14

22. Volgens artikel 14 van het ontwerp “erkent [de begunstigde van de subsidie] het belang van het gebruik van het Nederlands en engageert [hij] zich voor het gebruik daarvan bij de uitvoering van de gesubsidieerde activiteiten”. Op de vraag of het de bedoeling is dat daarmee wordt opgelegd dat het Nederlands gebruikt wordt bij de uitvoering van de gesubsidieerde activiteiten, antwoordde de gemachtigde als volgt:

> “De bepaling in artikel 14 verwijst naar een engagement dat aansluit bij de VCO-regelgeving, waarin het gebruik van het Nederlands als essentieel element wordt beschouwd bij de uitvoering van gesubsidieerde activiteiten. Dit engagement is ons inziens niet in strijd met de geldende taalwetgeving.”

Met de “VCO-regelgeving”, waar de gemachtigde naar verwijst, wordt allicht artikel 76/2, eerste lid, 9°, van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019 bedoeld, dat als een van de elementen voor een subsidiekader melding maakt van “het engagement van de subsidieontvanger om het belang van het gebruik van het Nederlands te erkennen bij de uitvoering van de gesubsidieerde activiteiten”.

De ontworpen bepaling is echter daar niet toe beperkt, aangezien niet enkel gewag wordt gemaakt van de erkenning van het belang van het gebruik van het Nederlands, maar ook van een engagement voor het gebruik ervan. Dat engagement kan niet anders worden begrepen dan als een verplichting die aan de begunstigde van de subsidie wordt opgelegd, met andere woorden als een voorwaarde om de subsidies te kunnen ontvangen. De Vlaamse Gemeenschap is evenwel in beginsel niet bevoegd om middels subsidies het gebruik der talen te regelen, behoudens in de in

‡LW-AEMZMEDDE-HIDJAVT‡

artikel 129, § 1, van de Grondwet bedoelde aangelegenheden.[5] De ontworpen bepaling moet dan ook worden beperkt tot de verplichting om het belang van het gebruik van het Nederlands te erkennen.

Artikel 16

23. In artikel 16, § 2, van het ontwerp wordt gewag gemaakt van de indiening van subsidieaanvragen voor de periode van 1 juli tot 31 december 2026, uiterlijk op 31 januari 2026. Op de vraag of deze datum nog haalbaar is, antwoordde de gemachtigde als volgt:

> "Bij de opmaak van besluit werd deze datum als realistisch beschouwd. Deze datum kan desgevallend aangepast worden rekening houdend met de definitieve goedkeuring van het besluit."

Er zal alleszins rekening mee moeten worden gehouden dat voldoende tijd beschikbaar moet zijn voor de gegadigden om, nadat de oproep is gedaan, een subsidieaanvraag voor te bereiden en in te dienen. Desgevallend zullen ook de andere data in de ontworpen bepaling moeten worden aangepast wanneer de datum van 31 januari 2026 wordt uitgesteld.

24. Overeenkomstig artikel 16, § 3, van het ontwerp wordt de evaluatie van het te nemen besluit uitgevoerd in de periode van 1 januari 2030 tot en met 31 december 2030. De verplichting tot evaluatie vloeit als dusdanig reeds voort uit artikel 76/1 van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019. Ook indien de stellers van het ontwerp enkel beogen om de periode voor die evaluatie te preciseren, kan beter worden geschreven: "De evaluatie van dit besluit, *overeenkomstig artikel 76/1 van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019,* (…)".

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Yves DEPOORTER Jeroen VAN NIEUWENHOVE

[5] GwH 30 juni 2014, nr. 97/2014, B.14-B.17.3.

‡LW-AEMZMEDDE-HIDJAVT‡